

Spexit

written by Axel Schönberger | 13 de febrer de 2019

El 12 de febrer de 2019 es va iniciar a Madrid el judici espectacular contra dotze destacats catalans. És probable que les sentències ja s'hagin dictat per endavant.

En un estat normal de dret el procediment es desenvoluparia davant del tribunal competent. No és així a Espanya. El líder del Partit Popular espanyol –un partit que en part és d'extrema dreta– Pablo Casado, va dir que gràcies al seu partit aquest judici no es fa al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), que de fet en té la jurisdicció, sinó al Tribunal Suprem –situat a Madrid i que només té jurisdicció en segona instància–, que ara és la primera i probablement l'única instància. Només això demostra quin desastre hi ha en el poder judicial espanyol, en part partidista i en part corrupte, que tergiversa i viola, d'una manera intolerable, el dret espanyol i internacional en la qüestió catalana.

Un Estat que viola greument una llei orgànica i la seva pròpia Constitució quan destitueix –sense una base legal viable– un govern elegit democràticament perquè els polítics deposats siguin jutjats per un tribunal incompetent com a dissidents polítics per mitjà del dret penal sense base real en el seu propi codi penal; un Estat que viola massivament els drets humans; un Estat que viola la seva pròpia Constitució; un Estat que governa un poble que viu en la seva jurisdicció sota l'abús de l'article 155 de la Constitució espanyola de manera dictatorial, que no ho va legitimar, i que tracta de mantenir-lo al marge d'una votació democràtica. Un Estat que no reconeix el dret humà fonamental a l'autodeterminació dels pobles que hi viuen amb l'estúpid argument que tal dret humà no s'aplica en una «democràcia», no és un Estat democràtic ni constitucional. És un estat de vergonya per les violacions dels drets humans, del qual els ciutadans d'Espanya s'hauran d'avergonyir durant les pròximes dècades.

Si Espanya, que ha descarrilat, no pot actuar millor, no allibera els presos polítics catalans empresonats i no reconeix el dret d'autodeterminació de la nació catalana, a Catalunya, al País Valencià i a les Illes Balears, l'*Spexit* voluntari o involuntari serà només qüestió de temps. Una Espanya que respecti els drets humans i estigui disposada a transformar-se en una autèntica democràcia basada en l'estat de dret, cosa que no és així en l'actualitat, seguirà sent benvinguda a Europa. No obstant això, una Espanya que empresona els dissidents polítics, els persegueix legalment i no reconeix els drets humans, garantits, en teoria, per la Unió Europea, però els viola de forma constant i massiva, no té cabuda a la Unió Europea. Amenaça de tornar a caure en la barbàrie de les últimes dècades.